

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 13.11.2008
COM(2008) 772 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Energiahatékonyság: a 20%-os cél elérése

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Energiahatékonyság: a 20%-os cél elérése

ÖSSZEFOGLALÓ

Az Európai Unió vezetői elkötelezték magukat a primerenergia-fogyasztás 2020-as előrevetített értékekhez viszonyított 20%-os csökkentése mellett. Az energiafogyasztás legköltséghatékonyabb módja a gazdasági tevékenységek azonos szintjének fenntartása mellett az energiahatékonyság növelése. Az energiahatékonyság javításának ügye egyúttal azokat a központi energetikai kérdéseket is érinti, amelyeket az éghajlatváltozás, az energiabiztonság vagy a versenyképesség vet fel.

Az energiahatékonyságra vonatkozó közösségi szabályozás elsődleges célja az energiahatékonyság jelentős fokozása a nagy energiaigényű ágazatokban. Azonban a jelenlegi szabályozás önmagában nem eredményez kellő mértékű energiamegtakarítást ahhoz, hogy a 20%-os megtakarítási cél elérhető legyen. Az energiahatékonyság javulásának legfőbb akadályai a meglévő szabályozás elégtelen végrehajtása, a hiányzó fogyasztói tudatosság, valamint olyan megfelelő struktúrák hiánya, amelyeknek biztosítaniuk kellene az energiahatékony épületek, termékek és szolgáltatások piaci felvételét, illetve az ezekbe való alapvető beruházásokat. A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek vizsgálata azt mutatja, hogy ellentmondás van a tagállamoknak az energiahatékonyság iránti politikai elkötelezettsége és a gyakorlati megvalósítás között. A tagállamoknak gyorsabban és hatékonyabban kellene alkalmazniuk az energiahatékonyságra vonatkozó jogszabályokat. Az energiahatékonyság fokozásához új eszközöket kell kidolgozni.

A Bizottság javasolja az épületekre és energiafelhasználó termékekre vonatkozó fontosabb energiahatékonysági jogszabályok megerősítését. Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv rendelkezéseit ki kell terjeszteni az épületek szélesebb körére, és növelni kell a fűtési és légkondicionáló rendszerek energiateljesítményére vonatkozó tanúsítványok és vizsgálati jelentések szerepét. Sor kerül az energiafogyasztási címkézéssel szemben az irányelv felülvizsgálatára, így az nem csupán a háztartási eszközökre fog vonatkozni, de más energiafelhasználó és energiához kapcsolódó termékekre is. Ezenkívül a Bizottság új irányelvet javasol a gumiabroncsok címkézési rendszerére vonatkozóan az üzemanyag-hatékony gumiabroncsok piaci felvételének támogatására. Az energiahatékonyságnak az energiaellátás terén való további növelése érdekében a Bizottság részletes iránymutatásokat javasol a nagy energiahatékonyságú kapcsolt energiatermelő létesítményekben történő villamosenergia-termelés piaci felvételének megkönnyítésére. A Bizottság közleményt ad ki a kapcsolt energiatermelésről. A szükséges beruházások hiányának kezelésére olyan új energiahatékonysági finanszírozási kezdeményezések vannak tervbe véve, mint például a fenntartható energia finanszírozására irányuló EU-kezdeményezés. Ezek is hozzá fognak járulni az EU gazdaságának megvédéséhez a romló pénzügyi feltételek közepette.

Az Európai Tanács hangsúlyozta az energiahatékonysági politikák és intézkedések európai uniós keretének, vagyis a 2006-os európai energiahatékonysági cselekvési

tervnek a fontosságát, és felkérte a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák meg annak végrehajtását, illetve fontolják meg esetleges felülvizsgálatát. Ezért 2009-ben a Bizottság a felülvizsgálat szem előtt tartásával elvégzi a cselekvési terv értékelését. Ennek során megerősítheti azokat az ösztönzőket, amelyek javítják az energiahatékonyságot, és figyelembe veszi a városok esetleges döntő szerepét az energiafogyasztás csökkentésében, például olyan helyi hálózatok munkájának ösztönzése révén, mint a Polgármesterek Szövetsége. Nemzetközi szinten intézményi keretek között folytatott párbeszédok és partnerségek révén a Közösség továbbra is elő kívánja mozdítani az energiahatékonyság ügyét.

1. A SIKERTELENSÉG KOCKÁZATA

A fenntarthatósággal, az ellátási biztonsággal és a versenyképességgel kapcsolatos legfőbb energetikai kihívások kezelésének legközvetlenebb és legköltséghatékonyabb módja az EU számára az energiamegtakarítás, amint ezt az európai energiapolitika¹ stratégiai célkitűzései is világosan tükrözik. Az EU vezetői hangsúlyozták az energiahatékonyság növelésének szükségességét, mely egyike a 2020-as ún. „20-20-20” céloknak. Ezek a következők: az EU primerenergiafogyasztásának 20%-os csökkentése², az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 20%-os csökkentése (kötelező cél), valamint a megújuló energiák 20%-os részarányának elérése 2020-ig. Mind az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése, mind a megújuló energiák részarányának növelése javítani fogja az energiahatékonyságot, és viszont: az ambiciózus energiahatékonysági intézkedés elő fogja segíteni az EU éghajlat-változási célkitűzéseinek elérését, különös tekintettel a terhek közös vállalására vonatkozó határozatban³ foglalt célokra.

Ha sikerülne elérni a 20%-os megtakarítási célt, az nem csupán azt jelentené, hogy az EU 400 millió tonna kőolaj-egyenértékkel (Mtoe) kevesebb primerenergiát használt fel, hanem azt is, hogy sikerült elkerülnie mintegy 1000 szénerőmű felépítését, illetve félmillió szélturbina telepítését.⁴ A CO₂-kibocsátás mértéke mintegy 860 millió tonnával csökkenne.⁵

Napjainkra a „negawattórák” – azaz a megtakarítás révén elmaradt energiafogyasztás – váltak az elsőrendű energiaforrássá. Például ha nem javult volna az energiahatékonyság, 1997 és 2006 között az éves energiafelhasználás 115 millió tonna kőolaj-egyenértékkel, illetve 11%-kal nőtt volna.⁶ Ez megfelel a 2006-ban az EU-27-be importált nyersolaj-mennyiség egy harmadának. Az energiamegtakarítás az EU energiaellátási biztonságának döntő tényezője.

---

¹ COM(2007) 1 végleges.

² Az Európai Unió Tanácsa, az elnökség következtetései, 2007. március 8–9., (7224/1/07).

³ COM(2008) 17.

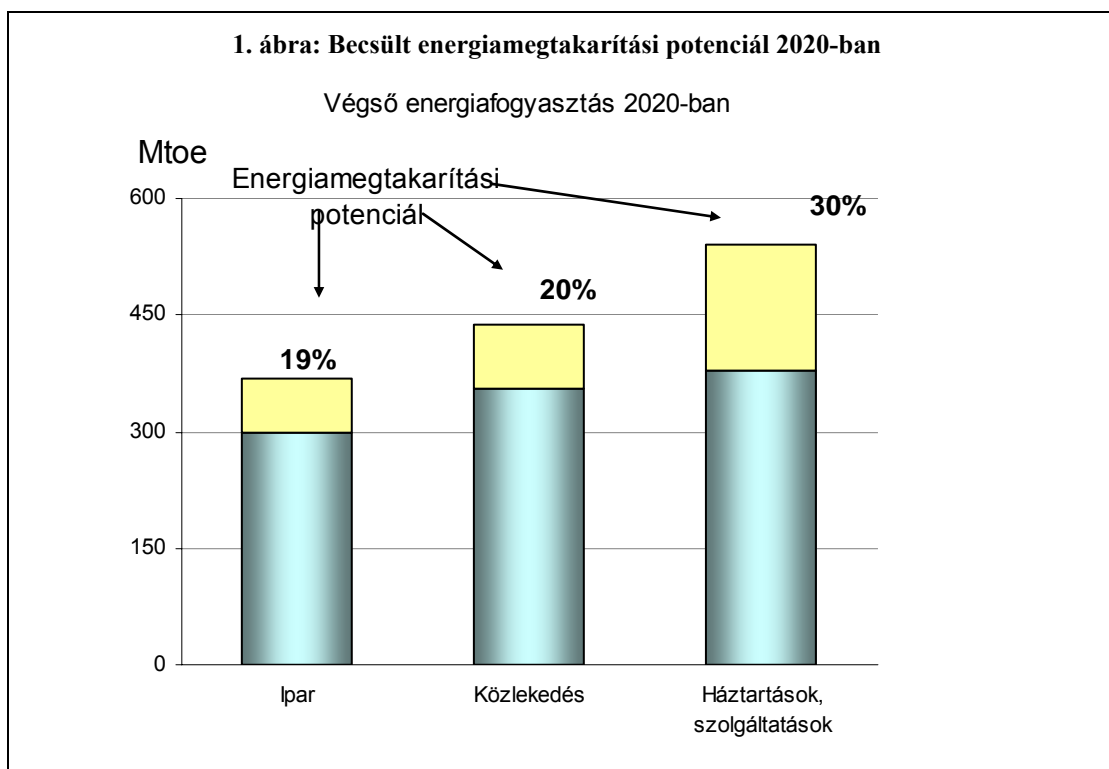
⁴ Egyenként 600 MW teljesítményű erőműveket és évi 7000 üzemórát feltételezve; a szélenergia esetében 4 MW teljesítményű turbinákat (2020. év) és évi 2300 üzemórát feltételezve.

⁵ A primerenergia-fogyasztás és a CO₂-kibocsátás arányából számított implicit kibocsátási faktor (2020). Az implicit kibocsátási faktor a PRIMES modellen (2007-es frissítés, lásd: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2007/index_en.htm) és a tüzelőanyagok 2020-ra előrejelzett egymáshoz viszonyított arányán alapul.

⁶ ODYSSEE projekt, 115 Mtoe végfogyasztói energia kb. 180 Mtoe primerenergiának felel meg.

Ha megnézzük, miként alakul jelenleg a végrehajtás az egyes tagállamokban, jól látható, hogy 2020-as megtakarítási célkitűzésünket komoly veszély fenyegeti. Az *1. melléklet* egyes energiahatékonysági jogszabályok és intézkedések (teljes körű végrehajtása esetén) várható hatásainak mennyiségi értékelését tartalmazza. A jogszabályok tagállamok általi végrehajtása folyamatban van, ezért teljes hatásuk elemzése még túl korai lenne. De a kidolgozásról és a végrehajtásról kapott első információk, valamint más mutatók (lásd a 2. szakaszt) arra engednek következtetni, hogy nem sikerül kellő gyorsasággal aktivizálni az energiamegtakarítási potenciált. Ezeknek az intézkedéseknek – megfelelő tagállami végrehajtás esetén – 2020-ra 13%-os energiamegtakarítást kellene eredményezniük. Noha e célkitűzés elérése nagy előrelépést jelentene, **még mindig távol van attól, ami kívánatos lenne.**

A közelmúltban készült tanulmányok szerint az energiamegtakarításra továbbra is komoly lehetőségek vannak (lásd az 1. ábrát)⁷.

Az energiahatékonyság elérésének azonban számos akadálya van. A *2. melléklet* áttekintést nyújt az energiahatékonyság javítását segítő és hátráltató legfőbb tényezőkről. Az ágazatok feletti hátráltató tényezők közé tartozik az EU energiahatékonysági jogszabályainak hiányos végrehajtása, a pénzügyi forrásokhoz való elégtelen hozzáférés, valamint az energiamegtakarítás előnyeivel kapcsolatos csekély szintű tudatosság. Ami a szállítást illeti, javítani kellene az energiahatékonyságot támogató infrastruktúra nem kielégítő helyzetén és növelni kellene az ágazat részéről megmutatkozó, korlátozott mértékű elkötelezettséget. Az ágazat szempontjából egyértelmű akadályt jelent, hogy kevésbé tudatosak a potenciális előnyök, illetve hogy magasak a beruházási költségek. A pénzpiacok

⁷ Study on Energy Savings Potentials in EU Member States, Candidate Countries and EEA Countries (Tanulmány az EU-tagállamok, a tagjelölt országok és az EGT-országok energiamegtakarítási potenciáljáról). Fraunhofer ISI *et al.*; ideiglenes adatok.

jelenlegi helyzete sem könnyíti meg a pénzügyi forrásokhoz való hozzáférést rövid távon.

2. MILYEN LÉPÉSEK TÖRTÉNTÉK EDDIG?

2.1 Az energiahatékonyság fontossága

Az EU polgárai számára az energiahatékonyság kulcsfontosságú kérdés. Egyre több személyt és üzleti vállalkozást érintenek érzékenyen a magas energiaszámlák. A legmegfelelőbb hosszú távú választ erre az energiafogyasztás csökkentése jelenti. Az energiamegtakarítás haszna háztartásonként évente akár több mint 1000 EUR is lehet: 600 EUR az alacsonyabb energiaszámláknak, a fennmaradó összeg az egyéb költségmegtakarításoknak köszönhetően.⁸ A beruházási költségek problémája ezzel azonban nem még oldódik meg. Tekintettel arra, hogy a nagyobb épületfelújítások hosszú időtartamra szólnak, a költséghatékony felújítással járó többletköltségek jóval a felújítások élettartamának vége előtt megtérülnének. Amint azt egy aktuális franciaországi példa is mutatja, egy átlagos ház tetőszigetelésével annyi fűtőolajat lehet megtakarítani, amellyel a felújítás költsége három év alatt megtérül. Az ennél jelentősebb felújítások (pl. falak szigetelése, ablakcsere) lassabban térülnek meg.

Az energiahatékonyság az EU-gazdaság egészének javára válik, de különösen helyi szinten mozdítja elő a fejlődést.⁹ Az energiamegtakarítás közvetlen haszna a 20%-os energiacsökkentési cél 2020-as elérése esetén várhatóan évi 220 milliárd EUR lesz.¹⁰ A közvetett gazdasági haszon ennél jóval nagyobb. Az energiahatékony termékek, anyagok és energetikai szolgáltatások értékesítése rentábilis, és ez vonatkozik az exportra is. Mindez amellett, hogy lehetőséget kínálna az európai vállalkozások számára ahhoz, hogy vezető szerepet töltsenek be az innováció terén, munkahelyeket is teremtenek, többek között a helyi kis és középvállalkozásoknál, hiszen az energiahatékonysági beruházások elsősorban kisebb felújítási projektek révén valósulnak meg.

2.2 Az EU eszközei az energiahatékonyság elérésére

Az energiahatékonyság részben szakpolitikai fejlemények, részben konkrét végrehajtott intézkedések eredménye. Alapját technológiai fejlesztések képezik, de komoly lökést hozza a környezetvédelmi jogszabályok, különösen a kibocsátáskereskedelmi rendszerre vonatkozó szabályozás és a közlekedésből eredő kibocsátással kapcsolatos politika adnak. A büntetékiszabás és egyéb olyan fiskális intézkedések, mint az állami támogatások vagy a közelmúlt iparpolitikai eszközei is arra ösztönözték a piacot, hogy a költséghatékony energiamegtakarítás megvalósítására törekedjen. E hatékony eszközöket továbbra is igénybe kell venni, főként a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben.

---

⁸ Az egy háztartásra jutó átlagos fogyasztási célú kiadások (2005) alapján (1192 vásárlóerő-egység a villamos energia, gáz és más tüzelőanyagok, 1121 vásárlóerő-egység a közlekedés esetében), 20%-os növekedési faktorról számolva 2020-ig.

⁹ Az Európai Tanács következtetései, 2005. március 22–23., 7619/05, CONCL 1.

¹⁰ COM(2006) 545 végleges. A becsült megtakarítás 390 Mtoe, ami 96 USD/hordó áron, adó nélkül számítva 220 milliárd eurónak felel meg.

Az EU konkrét energiahatékonysági politikája az alábbi öt pilléren nyugszik:

- 1) az általános szakpolitikai keret, valamint az európai energiahatékonysági cselekvési terv alapján végrehajtott intézkedések;
- 2) az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelv értelmében összeállított nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek¹¹;
- 3) a legfontosabb fogyasztói ágazatra (építőipar) és energiafelhasználó termékekre vonatkozó jogi keret;
- 4) olyan kísérő szakpolitikai intézkedések, mint célzott finanszírozás, információk rendelkezésre bocsátása, hálózatok működtetése (pl. Polgármesterek Szövetsége, a fenntartható energiával foglalkozó európai kampány); valamint
- 5) az energiahatékonyság javítására irányuló nemzetközi együttműködés.

A Bizottság az energiahatékonysággal foglalkozó zöld könyvével vitát kezdeményezett az energiafelhasználás hatékony módjairól.¹² Ennek során nyilvánvalóvá vált, hogy a primerenergia-fogyasztás 2020-ig 20%-kal költséghatékonyan csökkenthető. E cél elérése érdekében 2006-ban átfogó energiahatékonysági cselekvési tervet dolgoztak ki és fogadtak el.¹³ A terv hat fő területet határoz meg¹⁴, amely energiamegtakarítási szempontból kiemelkedő potenciállal bír, és 85 EU-, illetve nemzeti szintű fellépésre és intézkedésre vonatkozó javaslatot tartalmaz, melyek közül tíz fellépés kiemelt szerepet kapott; ezek mindegyike megfelelő ütemben halad előre.¹⁵ A cselekvési terv megvalósítása folyamatban van, és 2012-re várhatóan lezárul. Az intézkedések egy harmada már le is zárult, a többi végrehajtása azonban erős odaszánást igényel mind EU-, mind nemzeti szinten (lásd még a 4.1. szakaszt).

Az egyéni fogyasztók energiamegtakarítását jelentősen segíthetik a valós fogyasztáson alapuló intelligens mérések, a címkézés és a tájékoztató számlák. Az energiaszolgáltatási irányelv¹⁶ megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy a fogyasztók versenyképes árazású mérőeszközökkel mérhessék tényleges energiafogyasztásukat. Az energiahatékonyság kérdése komoly hangsúlyt kap a lakossági energiaforum¹⁷ munkájában is. E szabályozási fórumot a Bizottság indította útjára a közelmúltban.

---

¹¹ A 2006/32/EK irányelv, HL L 114., 6. o.

¹² COM(2005) 265 végleges, 2005.6.22.

¹³ COM(2006) 545 végleges.

¹⁴ 1) Termékekkel, épületekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos energiateljesítmény-követelmények, 2) energiaátalakítás, 3) közlekedés, 4) finanszírozás és árképzés, 5) az energiával kapcsolatos magatartás, és 6) nemzetközi partneri kapcsolatok.

¹⁵ Példák az elsőbbségi intézkedésekre: készülékek és berendezések címkézése és az energiateljesítményükre vonatkozó minimumkövetelmények felállítása, az épületek energiateljesítményére vonatkozó minimumkövetelmények átdolgozása és igen alacsony energiafelhasználású épületek, az energiatermelés és -elosztás hatékonyabbá tétele, személygépkocsik üzemanyag-hatékonysága, az energiahatékonysági beruházások megfelelő finanszírozásának elősegítése, koherens energiaadók és a beépített területek energiahatékonysága.

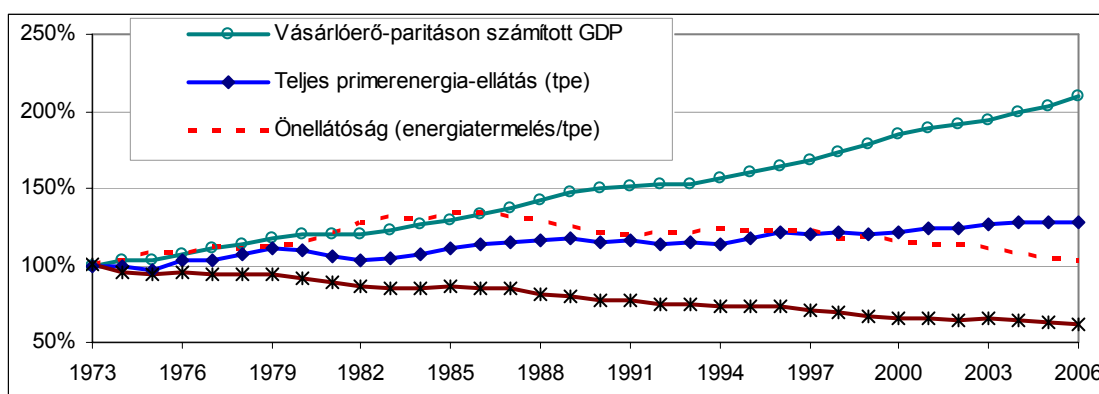
¹⁶ A 2006/32/EK irányelv 13. cikke.

¹⁷ A lakossági energiaforum első ülésére 2008. október 27–28-án került sor Londonban.

2.3. EU-szintű tendenciák

Az utóbbi évtizedek gyors gazdasági fejlődése során energiaigényünk fokozódott (lásd a 2. ábrát). Miközben a nemzeti vagyon az 1970-es években lezajló első olajválság idejéhez képest megkétszereződött, a gazdasági növekedést támogató energiafogyasztás szintje csupán 30%-kal emelkedett. Sajnos azonban az energiahatékonyság növekedési mértéke¹⁸ az 1990-es években lassulni kezdett, és ebben az évtizedben tovább csökkent. A 80-as évektől újra növekedőben van az energiabehozattal való függés. Az EU importból fedezi energiaszükségletének több mint felét.

2. ábra: Néhány fontos mutatószám alakulása Európában (1973 = 100%)¹⁹

Az EU-ban az 1997 óta alkalmazott energiahatékonysági politikák és intézkedések, összekapcsolódva a „szabályos” technológiai haladással, 1997 és 2006 között átlagosan évi 1,3%-os javulást idéztek elő a végső energiahatékonyság terén.²⁰ E javulás nélkül a végső energiafogyasztás 2006-ban 11%-kal lett volna magasabb. Az az ágazat, amely a legnagyobb mértékű javulást érte el az energiahatékonyság terén, az ipar volt: az energiahatékonyság szintje itt 24%-kal magasabb, mint 1997-ben. A javulás mértéke a közlekedésben és a háztartásokban csupán 9%, tehát évi 1,1% volt. Lásd a 3. ábrát.

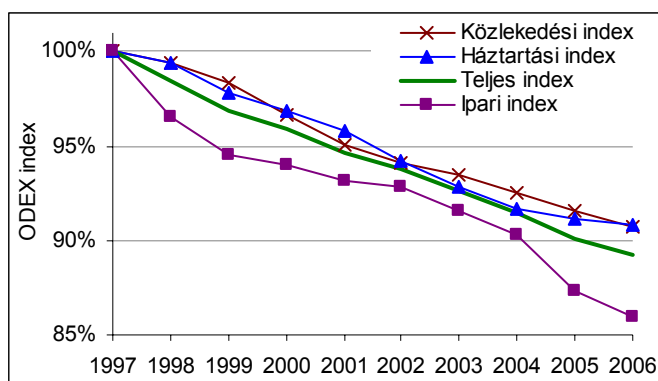
¹⁸ Az energiahatékonyság növekedési mértékét az energiaintenzitás (előállított termékegységre eső felhasznált energia) alapján állapítják meg. A nagyobb energiahatékonyság következtében csökken az egy-egy műveletre, szolgáltatásra vagy termékre eső energiafogyasztás, ez azonban nem szükségszerűen azonos az energiamegtakarítással, hiszen egyre több házat fűtünk, illetve hűtünk, egyre többet autózunk, és egyre több elektromos eszközt használunk.

¹⁹ Technikai okokból az ábra az EU-27 adatait a három balti tagállam és Szlovénia kivételével tartalmazza. Eltérő utalás hiányában az adatok forrása az Eurostat.

²⁰ Az ODEX alapján. Ez a mutatószám az ODYSSEE projektben használt összenergia-intenzitási index, és az egységnyi fogyasztás bizonyos időn keresztül megfigyelt, alágazatokra vagy végfelhasználókra bontott részletes változásainak összesítésével kapható meg. Az ODYSSEE indexe azonban nem vesz figyelembe több faktort, pl. a strukturális változásokat vagy az energiahatékonysághoz nem kapcsolódó változásokat (pl. bumeránghatás). Lásd még: www.odyssee-indicators.org.

3. ábra: Az energiahatékonyság alakulása az EU-27 végső fogyasztóinál (ODEX-index, 1997 = 100%)

Az energiaelőállítás és -szállítás terén még bőven van mód a hatékonyság növelésére. A végső energiafogyasztás csökkenése nagyobb megtakarítást jelent az energiaértékesítési lánc korábbi szakaszain: A végső felhasználó 1 kWh-val kevesebb villamosenergia-fogyasztása 2,5 kWh primerenergia-megtakarításban mutatkozik meg. Ez azt is jelenti, hogy minden végfogyasztói energiamegtakarítás lényegesen magasabb monetáris értékkel bír, mint az ugyanolyan mértékű primerenergia-megtakarítás.

2.4 Nemzeti szintű tendenciák

A nemzeti intézkedések alapját az energiahatékonyságra vonatkozó közösségi jogszabályok képezik, hiszen ezek a különböző irányelvekben előírt jogi kötelezettségek meghatározásával jogi keretet alkotnak, a végrehajtást azonban a tagállamokra bízják. **A végrehajtás üteme azonban nem megfelelő:** a nemzeti jogba való átültetés folyamata lassan halad, a nemzeti szintű végrehajtás pedig egyenetlen. A tagállamok kezdik finanszírozási rendszerek alkalmazását bevezetni, ezek azonban gyakran széttagoltak. Egyéb hátráltató tényezők is vannak, pl. információhiány, adminisztratív akadályok, alacsony képzettségű munkaerő.

Az energiaszolgáltatási irányelv²¹ számos megtakarítási intézkedés keretét képezi, beleértve az indikatív energiamegtakarítási célokat.²² Az irányelv energiaelosztókra, elosztói rendszerüzemeltetőkre, kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalkozásokra és valamennyi energiafelhasználóra vonatkozik, kivéve a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozókat.

Az irányelv széles alkalmazási körének és a tagállamok energetikai infrastruktúra terén való eltérő fejlettségének következtében a tagállamok igen különböző módon alkalmazzák az irányelvet. A nemzeti végrehajtási intézkedések Bizottság általi kiértékelése jelenleg is folyamatban van.

Az irányelv előírja, hogy a tagállamok terjesszenek elő egy-egy nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervet, mely ismerteti az irányelv energiamegtakarítási célkitűzéseinek elérésére irányuló nemzeti stratégiát. A 3. melléklet a nemzeti cselekvési tervek rövid értékelését adja. Néhány közülük

²¹ Lásd a fenti 11. lábjegyzetet.
²² 4. cikk.

koherens, átfogó és célratörő stratégiát vázol fel. Sajnos azonban többségükben egyértelmű ellentmondás figyelhető meg az adott tagállam energiahatékonyságot érintő politikai elkötelezettsége és az általa javasolt fellépések között. Az Európai Tanács szükségesnek ítélte, hogy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek az EU energiamegtakarítási célkitűzéseinek elérésére tett törekvések középpontjában helyezkedjenek el.²³ Végső soron a nemzeti terveknek a tagállamok energiahatékonysági politikáival kapcsolatos, mindenre kiterjedő jelentéstételi eszközévé kell válniuk.

2.5 Regionális és helyi szintű tendenciák

A regionális és helyi hatóságoknak központi szerep jut az energiahatékonysági politika végrehajtásában. Általában a városok, települések és térségek feladata az építési engedélyek kiadása, a pénzügyi ösztönzők, valamint a körzetesítési és építkezési előírások megfelelő alkalmazása. Közbeszerzési politikáik révén fokozódó mértékben viszik előre az energiahatékonyság ügyét is.

Ennek szem előtt tartásával hívta életre a Bizottság a Polgármesterek Szövetségét 2007-ben. A szövetségben részt vevő városok, települések és térségek kötelezik magukat, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását több mint 20%-kal csökkentik 2020-ig, s ennek érdekében egy fenntartható energiával kapcsolatos cselekvési tervet készítenek. Ez lehetőséget kínál egy mindent magába foglaló helyi koncepció kidolgozására, amely egyetlen terv keretében integrálja az energiahatékonyság, a megújuló energia, a városi közlekedés és a közbeszerzés kérdését, hasznot hajtva nemcsak gazdasági, de környezetvédelmi és szociális téren is.

3. A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

A Bizottság javaslatot terjeszt elő egy energiahatékonysági csomagra, amely az alábbi elemeket tartalmazza: javaslat az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozására; javaslat az energiafogyasztási címkézéssel szembeni irányelv felülvizsgálatára; javaslat a gumiabroncsok címkézési rendszeréről szóló új irányelv megalkotására; bizottsági határozat a kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia kiszámításának egyértelműbbé tételére vonatkozó iránymutatások megalkotásáról; közlemény a kapcsolt energiatermelésről.

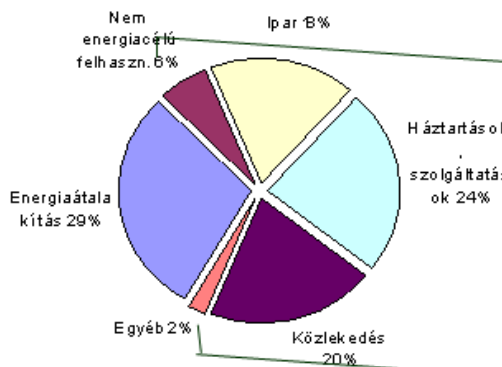
A csomagot a 3.1.–3.3. szakaszban ismertetjük. 3.1 Épületek energiahatékonysága – a hatékonysági potenciál kihasználásának új módja

Az EU teljes végfelhasználói energiafogyasztásának 40%-áért és az EU teljes CO₂-kibocsátásának 36%-áért a lakó- és kereskedelmi épületekben megvalósuló energiafelhasználás a felelős. Ebben a szektorban jelentős a költséghatékony energiamegtakarítási kapacitás: 2020-ig 30%-os energiafelhasználás-csökkentés érhető el, ami végfelhasználói energiafogyasztás 11%-os csökkenésének felel meg EU-szinten. Az energiafelhasználás növekedése azonban folytatódik a szektorban.

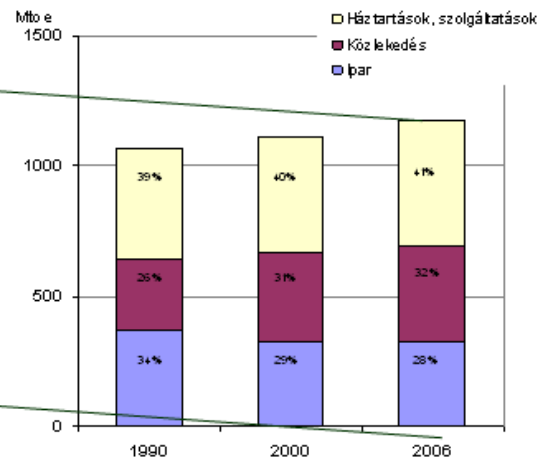
---

²³ Az Európai Unió Tanácsa, az elnökség következtetései, 2008. június 19–20., (11018/08).

4. ábra: Becsült bruttó energiafogyasztás ágazatonként 2006-ban (EU-27)

5. ábra: A végső energiafogyasztás alakulása 2006-ban (EU-27)

Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv²⁴ keretét biztosít tagállami szintű konkrét intézkedések és követelmények számára; felülvizsgálatának célja az egyszerűsítés, az egyértelműsítés és az előírások szigorítása. A konkrét követelmények megállapítása továbbra is a tagállamok feladata lesz. A Bizottság javasolja az 1000 m²-es határérték eltörlését a nagyobb felújításnak²⁵ alávetett épületek esetében: így az energiateljesítmény-követelmények az épületek tágabb körére lesznek alkalmazhatók. Az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok megbízhatóságát növelni kell. Rendszeresen meg kell vizsgálni a fűtési és légkondicionáló rendszereket. A tagállamoknak nemzeti tervet kell készíteniük az alacsony energiafelhasználású épületek vonatkozásában. A javasolt módosítások lehetőséget kínálnak a tagállamoknak arra, hogy e széttagozódott szektorban a fennmaradó költséghatékonysági kapacitás több mint felét kihasználják (évi 60-80 millió tonna kőolaj-egyenértéknek, azaz a teljes primerenergia-igény 5-6%-ának megtakarítása 2020-ig).

2009-ben a Bizottság nagyszabású kezdeményezést kíván elindítani annak érdekében, hogy az építőipari lánc minden résztvevője nagyobb fokú tudatosságra tegyen szert a megtakarítási lehetőségeket illetően. A kezdeményezés keretében az épületek energiateljesítményével foglalkozó jelenlegi platform bevonásra kerül, a fenntartható építkezésre irányuló vezető piaci kezdeményezés pedig kiegészül. Mindez segíteni fogja az innovatív, fenntartható és energiahatékony építkezési megoldások piaci felvételét. A Bizottság a szociális partnerekkel is együtt kíván működni a szektorban való beruházások előmozdítása érdekében.

A Bizottság maga is nagy épületek birtokában van, és az irányelv követelményeinek való megfelelés érdekében igyekszik gondoskodni azok energiateljesítményére vonatkozó tanúsítványairól.

²⁴

A 2002/91/EK irányelv, HL L 1., 65. o.

²⁵

A nagyobb felújítás fogalma változatlan marad: a beruházás mértékének meg kell haladnia az egész épület (telekérték nélkül számított) értékének 25%-át, vagy szerkezeti felújításnak kell alávetni az épület külső térelhatároló szerkezetének több mint 25%-át. Egy többlakásos ház egyik lakásának felújítása ezért az esetek többségében nem teszi szükségessé a követelmények kielégítését.

3.2 Termékek energiahatékonysága

A fenntartható iparpolitikára valamint a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó cselekvési terv részeként a Bizottság javaslatot terjesztett elő a környezetbarát tervezésről szóló irányelv²⁶ hatáskörének kiterjesztésére. E javaslatot most az energiafogyasztási címkézéssel²⁷ felülvizsgálatára vonatkozó javaslat követi. Mindkét jogi eszköz hatálya kiterjed a kereskedelmi és ipari energiafelhasználó termékekre és az energiához kapcsolódó termékekre, pl. ablakokra vagy épületekben alkalmazott motorokra. Az energiafogyasztás címkézéssel²⁷ felülvizsgált irányelv adott esetben meghatározza azokat a címkézési osztályokat, amelyek alatti osztályokba tartozó termékeket a hatóságok közbeszerzés révén nem szereznek be illetve amelyek használatát nem ösztönzik.

Ugyancsak a stratégiai csomag részét képezi a gumiabroncsok címkézési rendszerére vonatkozó javaslat. Cél az üzemanyag-hatékony gumiabroncsok – vagy másként: kis gördülési ellenállású gumiabroncsok – piaci felvételének támogatása.

2009 tavaszáig a Bizottság várhatóan intézkedéseket fogad el a környezetbarát tervezéssel kapcsolatban, pl. az izzókra (végső soron a nem energiatakarékos izzólámpák kivonására), a készenléti üzemmódban lévő elektromos berendezésekre, az utcai és irodai megvilágítást szolgáló berendezésekre, a külső tápegységekre és a televíziókészülékek set-top boxaira vonatkozóan. 2009-ben szintén napirendre kerülnek a bojlerok és vízmelegítők, televíziók, a motorok és számos háztartási gép. Jól példázza a potenciális előnyöket egy közepes nagyságú, M osztályú (22 kW energiafelvételű) háztartási gázbojler – vagyis egy általánosan elterjedt modell – lecserélése egy olyan magas hatékonyságú modellre, amelynek használatával évi 250-300 EUR tüzelőanyag-költség takarítható meg. A megtérülés időtartama mintegy 5-6 év.²⁸

3.3 Kapcsolt villamosenergia- és hőtermelés

A kapcsolt energiatermelés a villamos energia és hőtermelés igen hatékony technikája. A hőenergia iránti egyidejű kereslet miatt a villamosenergia- és hőtermelés összekapcsolását főként a távhőszolgáltatásban és az iparban alkalmazzák. A kapcsolt hőtermelésről szóló irányelv²⁹ a magas hatékonyságú kapcsolt hőtermelést szorgalmazza. Teljes körű végrehajtása érdekében részletes iránymutatások készültek, melyek egyértelműsítik a kapcsolt hőtermelésből származó villamosenergia-mennyiség meghatározásának harmonizált módszertanát szolgáló eljárásokat és fogalommeghatározásokat.³⁰ Az iránymutatások lehetővé teszik a tagállamok számára az irányelv hatékonyabb megvalósítását.

A Bizottság közleménye további lehetőségeket is ismertet a kapcsolt hőtermelés előmozdítására.

---

²⁶ COM(2008) 399 végleges.

²⁷ A 92/75/EGK irányelv, HL L 297., 16. o.

²⁸ Preparatory Study on Eco-design of CH-Boilers VHK, Delft, 2007.9.30; www.ecoboiler.org.

²⁹ A 2004/8/EK irányelv, HL L 52., 50. o.

³⁰ Lásd a 2004/8/EK irányelv II. mellékletét.

3.4 Finanszírozás

Az energiahatékonyság javítását szolgáló beruházások támogatását finanszírozási rendszerekkel³¹ végzik. Az első tapasztalatok biztatóak: egyre több városfejlesztési és -korszerűsítési projekt veszi figyelembe az energiahatékonysági szempontot. Németországban például 1990 és 2006 között mintegy 2,5 millió háztartás energiahatékonysági intézkedése részesült finanszírozásban. Csupán a 2006-ban eszközölt beruházások évi több mint 1 millió tonnányi CO₂-kibocsátáscsökkentést jelentenek hosszú távon, s az említett évre vonatkozóan 220 ezer új munkahelyet teremtettek, elsősorban az építőiparban. Hasonló kezdeményezések tanúi lehetünk több más tagállamban is.

A lehetőség egyértelműen adott, csak még nem ismertük fel széles körben, és a vonatkozó kezdeményezések pedig nincsenek összehangolva. Ahhoz, hogy a háztartásokat és kkv-kat érintő hatásos energiahatékonysági intézkedéseket tervezzünk, megfelelően koordinált finanszírozási keretekre volna szükség, amelyek hátterében – a közösségi szabályozással összhangban – magán-, nemzeti és EU-források állnak. Utóbbiak a strukturális alapokat is magukba foglalják. A közösségi pénzeszközök (pl. az „Intelligens energia – Európa” program) és kölcsönök biztosíthatják a továbbiakban, hogy az intézkedések hatását EU-szerte érzékeltetni lehessen. Az új normák azután mintaként szolgálhatnak a nemzeti intézkedések számára.

Ezenkívül a Bizottság együttműködik az EBB-vel és az EBRD-vel egy fenntarthatóenergia-finanszírozási kezdeményezés elindításában, amely jelentős mértékű támogatási összegeket mobilizálna a tőkepiacokon az energiahatékonyság, a megújuló energiák és a fosszilis tüzelőanyagok környezetbarát felhasználása terén, valamint az európai városokban megvalósuló, a megújuló energiaforrásokból származó kapcsolt villamosenergia- és hőtermelés területén való befektetések érdekében. A pénzügyi piacokon mutatkozó súlyos helyzetre való tekintettel fokozott igény lenne egy közforrásból támogatott eszköz kedvező hatásainak felmérésére. Közös erőfeszítésre van szükség az energiahatékonyság terén eszközölt, jólét elősegítő, új és innovatív finanszírozási rendszerek feltárására, melyek olyan kockázati szinteket képviselnek, amelyeket a piacok már nem képesek elviselni.

Az újraindított lisszaboni stratégia részeként az év későbbi szakaszában sor fog kerülni a pénzügyi támogatás holisztikus szemléletű, nem csak az energiahatékonyság kérdését, hanem valamennyi olyan politikát érintő felülvizsgálatára, amely hozzájárul az éghajlatváltozás elleni küzdelem sikeréhez és az energiaellátás biztosításához. A szűkös közforrások időszakában szükség volna annak biztosítására, hogy ezeket az eszközöket olyan helyeken vessék be, ahol az európai célkitűzések leghatékonyabb módon való eléréséhez járulhatnak hozzá.

A nemzetközi pénzpiacokat megrázó, korábban nem tapasztalt válság miatt a pénzügyi rendszer hosszú távon pénzszűkében van. Ezért meg kell oldani azt a kérdést, hogy miként finanszírozhatók az energiahatékonyságot javító, innovatív

---

³¹ Az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank célzott finanszírozási eszközöket kínál különböző kedvezményezetteknek. EU-szinten meglévő források: kohéziós politikai alapok, a hetedik kutatási keretprogram és más források, pl. a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alap.

technológiák. A Bizottság a tagállamokkal közösen olyan intézkedések lehetőségét vizsgálja meg, amelyek támogatják az energiahatékonyságot és a környezetbarát technológiák alkalmazását (például az épületek és a környezetbarát gépkocsik esetében), új gazdasági lehetőségeket biztosítanak (többek között a kis- és középvállalkozásoknak), egyúttal pedig hozzájárulnak az EU éghajlatváltozással kapcsolatos céljainak eléréséhez. Egy további lehetőség, amelyet mérlegelni kell, az energiahatékony áruk és szolgáltatások iránti kereslet növelése adócsökkentés vagy más célzott fiskális intézkedések révén.³²

A **kohéziós politika** programjai keretében 2007 és 2013 között több mint 4,2 milliárd EUR-t irányoztak elő az energiahatékonyság támogatására. A kohéziós politikai alapok az energiahatékonysági célú tevékenységek széles skáláját támogatják, többek között az ipar, a kereskedelem, a közlekedés, a középületek, a kapcsolt és helyi energiatermelés, a fennmaradó energiát érintő beruházások terén, valamint az energiateljesítmény nyomon követésével és értékelésével kapcsolatos képzésben. Ezenkívül a kohéziós politika az új tagállamokban bizonyos feltételek mellett támogatja a lakóházakat érintő energiahatékonysági beruházásokat. Minthogy ezen intézkedések némelyike más kohéziós politikai költségvetésből is támogatható (pl. K+F, városi és vidéki területek rehabilitációja), az európai energiapolitika támogatására ténylegesen előirányzott összeg várhatóan jóval magasabb lesz. Továbbá bizonyos pénzügyi eszközök révén, mint az EBB csoport (pl. a strukturális programok kölcsönei) és az EBRD által kínált hitelfinanszírozás és részvényalapok, lehetőség nyílhat arra, hogy az irányító hatóságok kiegészítő finanszírozásban részesüljenek működési programjaik támogatása címén.

A Bizottság meg fogja vizsgálni annak lehetőségét is, hogy a közforrásból való finanszírozás összekapcsolható-e az energiahatékonysági eredményekkel egy tágabb összefüggésben, amint erre már az energiafogyasztás címkézéstről szóló és az energiával kapcsolatos termékekre vonatkozó irányelv kapcsán javaslatot is tett. Egyik lehetőség erre az energiaszolgáltatási irányelv felülvizsgálata.

A Bizottság 2009 tavaszán közleményt ad ki a kis szén-dioxid-kibocsátású technológiák támogatásáról. Felül kívánja vizsgálni továbbá az energiatermékek adóztatásáról szóló irányelvet³³, s ezzel a kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívül megfelelő keretet biztosít az energiahatékonysággal és a CO₂-kibocsátással kapcsolatos intézkedéseknek.

4. TOVÁBBI INTÉZKEDÉSEK

4.1 Az energiahatékonysági cselekvési terv értékelése

Amint azt a 2006-os európai energiahatékonysági cselekvési terv maga előirányozza, a Bizottság 2009-ben kiértékeli ezt a tervet, és az Európai Tanács felkérésére elkészíti annak felülvizsgálatát. A kiindulási pontot a megtakarítási potenciál, illetve a szakpolitikai eszközök költséghatékonysága kell, hogy jelentse. Elemzés alá kell vonni az EU energiahatékonysági szabályozását. Az energiahatékonyság kérdését maradéktalanul integrálni kell a szélesebb értelemben vett energiapolitikába,

---

³² COM(2008) 706 végleges, 2008.10.29. A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret.
³³ A 2003/96/EK irányelv, HL L 283., 51. o.

különösen a CO₂-vel és a megújuló energiákkal kapcsolatos dinamikus politikát képviselő uniós energia- és éghajlatváltozási javaslatcsomagba. A cselekvési terv továbbra is kiegészíti a kibocsátáskereskedelmi rendszert. Hosszabb távon – tehát 2030-ra és 2050-re – igényesebb célokat kell kitűznünk magunk elé. Ennek előfeltétele egy általánosan elfogadott energiatakarékosági vizsgálati és mérési rendszer megléte³⁴, valamint megfelelő hatásvizsgálatok elvégzése.

A terv súlyponti témáit az energiaellátás, az energiaszállítás és az energiafogyasztás jelentik. Az építőipari ágazat továbbra is a figyelem középpontjában marad, hiszen a városok népessége duzzad, így a hatékonyság növelésére itt kínálkozik a legkézenfekvőbb lehetőség. A Polgármesterek Szövetsége és más hasonló városhálózatok döntő szerepet játszanak céljaink megvalósításában. A városok lehetőséget nyújtanak a hatékonyabb városi közlekedés előmozdítására és az elektromos meghajtású személygépjárművek alkalmazására is. Tekintettel arra, hogy a teljes CO₂-kibocsátás 23%-áért a közúti közlekedés felelős³⁵, a járművek energiafelhasználásának és károsanyag-kibocsátásának csökkentése az egyik legfontosabb előttünk álló feladat. Az információs és kommunikációs technológiák ugyancsak megkülönböztetett figyelmet érdemelnek, mert a rajtuk nyugvó megoldások lehetővé teszik többek között a folyamatos nyomon követést, az energiafelhasználás ellenőrzését és automatizálását, és valós idejű (vagy közel valós idejű) tájékoztatást nyújt a fogyasztóknak mind az energiafelhasználásról, mind annak költségeiről. Jövő év elején a Bizottság olyan konkrét intézkedésekről szóló közleményt és ajánlást fog kibocsátani, amelyek célja az akadályok elhárítása, valamint az információs és kommunikációs technológiákban rejlő teljes potenciál kiaknázása a még hatékonyabb energiafelhasználás érdekében.

4.2 Nemzetközi kapcsolatok

A Közösség folyamatosan végzi az energiahatékonysággal kapcsolatos vélemények és bevált gyakorlatok cseréjét harmadik országokkal. Ami a kétoldalú kapcsolatokat illeti, a Brazíliával, Kínával, Indiával, Oroszországgal, az Amerikai Egyesült Államokkal és az unióba belépni készülő országokkal folytatott, valamint az európai szomszédsági politika keretében zajló megbeszéléseken kitüntetett szerephez jutnak az energiahatékonysági kérdések. Regionális szinten az energiahatékonyság ügyével többek között az Euromed energiaügyi együttműködés, a bakui folyamat (kelet-európai, kaukázusi, közép-ázsiai partnerek), valamint az Afrika–Európa Energiaügyi Partnerség foglalkozik. Ami a többoldalú kapcsolatokat illeti, idén júniusban a G8-ak és a Közösség életre hívta az energiahatékonysági együttműködési nemzetközi partnerséget (IPEEC).³⁶ Hasonló kereteket biztosít a G8-ak által szorgalmazott heiligendammi párbeszéd. A Közösség aláírója az energiahatékonyságról és a kapcsolódó környezeti vonatkozásokról szóló Energia Charta Jegyzőkönyvnek.

---

³⁴ Mérhetővé kellene tenni az energiahatékonyság javulását. Az energiahatékonyság mérésének nincs általánosan elfogadott módszertana, csupán különféle mutatók, amelyeket ez a közlemény is ismertet. Az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelv egy harmonizált mérési módszertan további kidolgozását is előírja, a tagállamok és a Bizottság pedig közösen dolgozik az ehhez a metodikához kapcsolódó iránymutatásokon.

³⁵ Európai Környezetvédelmi Ügynökség. A Közösségben az 1990 és 2005 közötti időszakban kibocsátott üvegházhatású gázokra vonatkozó éves emissziókataszter, valamint a 2007-es jelentés, 88. o.

³⁶ Az IPEEC létrehozásához Dél-Korea, India és Kína is csatlakozott.

5. KÖVETKEZTETÉSEK

Az energia és az energiafelhasználás kérdése valamennyiünket érint. Az energiahatékonyság enyhíti az éghajlatváltozás hatásait, javítja az energiabiztonságot, hozzájárul a lisszaboni célok megvalósításához és csökkenti az uniós polgárok költségeit.

Az energiahatékonyság megvalósítása és a legalább 20%-os megtakarítási célkitűzés elérése továbbra is kiemelt fontosságú, közösen elvégzendő feladat a Közösség számára. Fokozni kellene e politika végrehajtására irányuló erőfeszítéseket, elsősorban a nemzeti cselekvési tervek révén. Az intézkedéscsomag kezdeményezéseit célszerű lenne mihamarabb átjuttatni a jogalkotási eljárás. A javasolt intézkedések, karöltve a pénzügyi ösztönzőkkel, az energiaadókkal és a növekvő tudatossággal tartós és kézzelfogható eredményekhez fog vezetni.

MELLÉKLET 1

Expected annual primary energy saving potential by 2020 for EU27 for some specific Energy Efficiency measures (full implementation)

Measures		Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in Mtoe	Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in %	Reference document ³⁷
1	energy services Dir 2006/32/EC	Max 193	Max 9.8%	COM(2008)11(as of 2016)
2	eco-design Dir 2005/32/EC (appliances) and labelling framework Dir 92/75/EC	96	4.9%	EuP preparatory studies http://ec.europa.eu/energy/demand/legislation/eco_design_en.htm#consultation_forum
	energy star agreement with USA	2	0.1%	
3	buildings Dir 2002/91/EC	130	6.6%	SEC(2006)1174
4	cogeneration Dir 2004/8/EC	23	1.2%	COM(2002)415
5	fuel efficiency in road vehicles - CO ₂ &cars –public procurement	36	1.9%	COM(2007)856 & SEC(2007)1723 COM(2007)817
6	car fuel efficiency labelling Dir 1999/94/EC			
7	urban transport - integrated approach	20	1.1%	Policy assessment of the CIVITAS initiative
	TOTAL NET (taking into account the interplay of measures and the witnessed implementation speed)	256	13%	
	OBJECTIVE EU27 in 2020	394	20%	
Note: PRIMES model 'business as usual' baseline projections (update 2007) in 2020: EU27 TOTAL primary energy consumption = 1968 Mtoe.				

³⁷

The reference documents contain projected effects of the proposed policies therein at the time of their adoption, expressed either in final or primary energy demand percentages. The ratio between final and primary energy saving is approximately 2:3.

MELLÉKLET 2

Energy saving potentials by final energy consuming sector and key drivers, actors and barriers for energy efficiency improvements

Sector	Share in final energy cons. (2006)	Saving potential by 2020 ³⁸	Key drivers for energy efficiency	Key barriers	Key actors
All sectors	100%	21%	<ul style="list-style-type: none"> • Energy policies • Market forces/ energy prices • Financing and taxation • Awareness • Technological development 	<ul style="list-style-type: none"> • Incomplete implementation of energy efficiency legislation • Lack of awareness • Market failures 	<ul style="list-style-type: none"> • Everybody
Households and commercial buildings	41%	30%	<ul style="list-style-type: none"> • EU and national/regional legal requirements • Technological developments • Financial and fiscal incentives • Energy services Companies • Information instruments (e.g. labelling, certificates, metering, campaigns) • Behaviour trends 	<ul style="list-style-type: none"> • High up-front costs • Owner-tenant dilemma • Lack of awareness on the benefits • Overestimation of the investment needs • No access to attractive financing options • Energy efficiency not recognized as business opportunity 	<ul style="list-style-type: none"> • Property owners and tenants • Construction business • Financial institutions • Consumer associations • National/local authorities • EU institutions
Transport	31%	20%	<ul style="list-style-type: none"> • EU and national/regional legal requirements • Consumer awareness • Information campaigns • Labelling • High energy prices 	<ul style="list-style-type: none"> • Lack of information • Limited commitment from transport industry • Insufficient infrastructure (e.g. poor urban planning, limited public transport) • Behaviour patterns 	<ul style="list-style-type: none"> • Transport companies • Associations • Citizens • National/local authorities • European institutions
Industry	28%	19%	<ul style="list-style-type: none"> • High energy and carbon prices • Voluntary and mandatory agreements • Improved energy efficiency of production processes 	<ul style="list-style-type: none"> • High up-front costs • Limited commitment • Low awareness of the benefits • Overestimation of the investment needs • Lack of financing • Low share of energy in production costs 	<ul style="list-style-type: none"> • Companies • Industry associations • National/local authorities • European institutions

³⁸

Source: see note 7 supra.

MELLÉKLET 3

Assessment of the National Energy Efficiency Action Plans

This Annex gives a concise summary of the assessment of the National Energy Efficiency Action Plans (NEEAPs) submitted by all Member States under Directive 2006/32/EC.³⁹

Background

In accordance with Article 14 (2) of the Directive, Member States were required to submit their first NEEAPs to the Commission not later than 30 June 2007.

For the purpose of the first NEEAP, each Member State should have adopted an overall national indicative savings target of 9% or higher⁴⁰, to be achieved in 2016, and an intermediate national indicative savings target for 2010. NEEAPs are intended to set out the national strategies of Member States towards the overall and intermediate national indicative targets. Member States should show, in particular, how they intend to comply with the Directive's provisions on the exemplary role of the public sector and the provision of information and advice on energy efficiency to end users.

The first NEEAPs should stimulate the translation of energy saving objectives into concrete and coherent measures and actions at the level of each Member State and set implementation milestones. The plans should trigger an exchange of experience between the Member States and create a dialogue between the Commission and Member States. Subsequent implementation, monitoring and evaluation of the strategies and the measures identified, complemented by benchmarking and a 'peer review' process at European level, should help Member States learn from the successes and mistakes of others and should facilitate the diffusion of best practices throughout the EU.

Assessment of the NEEAPs

The first NEEAPs propose a wide diversity of policy packages and measures targeting different end-use sectors. Many NEEAPs demonstrate coherent and comprehensive strategies towards the intermediate and overall targets, backed by institutional and financial provisions. A number of NEEAPs clearly identify their priority end-use sectors or policy tools.

In contrast, some NEEAPs show piecemeal thinking with a scattering of fragmented energy efficiency measures. The absence, or sporadic indication of savings estimates in the majority of NEEAPs, along with the mostly limited degree of detail about assumptions made in estimating savings from different measures, have impeded the quantitative assessment of the NEEAPs and how realistic they are. In addition, for

---

³⁹ More detailed results of the assessment of NEEAPs will be presented in a separate Commission Staff Working Document planned to be produced by the end of 2008.

⁴⁰ Percentage of saved final energy consumption of non ETS sectors to be measured in 2016 in relation to the average final energy consumption during five-year period previous to the implementation of the Directive for which official data are available (Directive 2006/32/EC (OJ L 114, p. 64), Annex 1).

several Member States there is a considerable gap between the political commitment to energy efficiency and the measures adopted or planned, as reported in the NEEAPs, and the resources attributed to preparing it.

Almost all Member States have introduced 9% national indicative energy savings target for 2016 calculated in line with Annex I of the Directive. Some Member States have committed to targets that exceed 9%: Italy 9.6%, Cyprus 10%, Lithuania 11%, and Romania 13.5%. This is very positive. Other Member States have indicated that they expect savings from measures to go beyond 9% without committing to the higher target (Luxembourg 10.4%, Ireland 12.5% and the United Kingdom 18%). A number of Member States indicate that the NEEAPs form part of their strategy to reach the 20% reduction in energy demand by 2020, among them Austria, Ireland and Sweden. A few Member States fail to comply with some provisions related to the setting of national indicative savings targets. Non-conformity is related in particular to the calculation methodology set out in Annex I and to the 2008-2016 timeframe.

Ongoing measures that qualify as "early action"⁴¹ dominate the majority of NEEAPs and some Member States indicate stricter interpretation of such early actions. Some Member States explicitly indicate the share of savings from early action. In contrast, the NEEAPs of some Member States such as Estonia, Latvia and Poland rely extensively on new measures, though it is difficult to assess whether certain Member States will be able to deliver in accordance with their strategies given the brief descriptions of measures and the absence of saving estimates.

Measures in the buildings sector, especially residential buildings, have been at the heart of most NEEAPs. Numerous measures target refurbishment of existing buildings. Some Member States declare ambitious strengthening of building codes and support passive or low-energy house buildings. With varying degrees of detail, almost all NEEAPs also include measures in the tertiary, transport and industrial sectors. However, as regards agriculture, the only NEEAPs to include measures specific to this sector are from Latvia, the Netherlands, Spain and Sweden. Some NEEAPs have included measures that fall outside the scope of the Directive. Most commonly these include fuel switch and power generation, including large Combined Heat and Power installations, biomass district heating, network loss reduction, biofuels, measures in international transport, and measures that have some impact on the Emission Trading Scheme.

In addition, many of the NEEAPs include a number of promising horizontal measures. The majority of the NEEAPs propose a range of measures to fulfil the provisions regarding the exemplary role to be played by the public sector, but some Plans contain little or no information in this regard. However, few NEEAPs demonstrate good strategies for communicating the exemplary role of the public sector. Public procurement is a key element in capturing the power of the public purse for energy efficiency and the majority of NEEAPs contain public procurement measures. However, it is not always clear if these measures contain concrete

---

⁴¹ Energy improvement measures initiated by the Member State not earlier than 1995 (in certain limited cases not earlier than 1991) that have a long-lasting effect, which will still lead to energy savings in 2016 (Directive 2006/32/EC, Annex 1).

requirements, as called for in Annex VI of the Directive, and exactly how these would be met.

Most Member States have introduced a variety of information measures. These range from measures aimed at altering general public behaviour, such as public awareness raising campaigns, public training and education, advice on energy use and general information sources like web tools and publications, to measures that target business entities. The latter comprise sector-focussed information campaigns, trainings for professionals, energy audits and energy efficiency publications for professional stakeholders.

A number of NEEAPs provide good examples of best practices and innovative measures with a strong set of diverse information measures that target the general public and businesses.

Conclusions

The analysis of the NEEAPs has shown that many Member States already recognised that with an integrated approach these national plans can become the key tool not only for the effective implementation of Directive 2006/32/EC, but also for the real push to achieving energy savings which go beyond obligations arising from the current EU legislation on end-use energy efficiency. The Commission recognises the great potential that NEEAPs could play to help with getting better focus and streamlining of Member States' policy, legal and support actions to help their citizens and all local market actors save energy in a cost-effective way, thus reducing emissions of greenhouse gases, increasing the competitiveness of European businesses and improving energy security of the EU. Given the growing importance of energy saving to energy security and sustainable development of the EU, the Commission would welcome Member States taking the initiative to further improve their current NEEAPs (eg. add/improve measures for important areas/sectors not sufficiently covered in their current plans, provide further details of planned actions, etc).

Lessons for the future

The current NEEAPs could play a more important role. National plans will only be effective when they stand for real action: it should set a quantitative, measurable target with a time schedule and concrete steps on who is doing what and the budgetary and human resources available. National plans should require the competent national authorities to work together. Administrative structures should be in place with a clear division of responsibilities. Member States should also ensure that sufficient resources are made available for the promotion of energy efficiency services, information provision and monitoring.

Also ideally, the EU's Efficiency Action Plan could be linked more closely to the national efficiency plans and the latter could take into account longer term time horizons (e.g. 2030, 2050) and more ambitious targets that are agreed to by the Member States at EU level. Integration with other reporting obligations, especially those related to climate protection - e.g. alignment of reporting periods, streamlined methodologies on calculation of energy savings and reduction of CO₂ emissions - would reduce the reporting burden already carried by the Member States.